

Ivo Andrić

Ivo Andrić, srpski književnik i diplomata, dobitnik Nobelove nagrade za književnost i član Srpske akademije nauka i umetnosti, rođen je 9. oktobra 1892. godine u Dolcu pored Travnika, od oca Antuna i majke Katarine Andrić. Još kao dvogodišnjak ostao je bez oca, pa ga suočavajući se sa besparicom, majka Katarina šalje na čuvanje muževljevoj sestri i njenome mužu u Višegrad. Andrić je tu završio osnovnu školu, a potom se vratio majci u Sarajevo, gde je 1903. godine upisao Veliku gimnaziju. Za gimnazijskih dana počinje da piše poeziju i 1911. godine u Bosanskoj vili objavljuje svoju prvu pesmu „U sumrak“. Kao gimnazijalac bio je i vatreni pobornik integralnog jugoslovenstva, pripadanik naprednog nacionalističkog pokretu Mlade Bosne i strastveni borac za oslobođenje južnoslovenskih naroda od austrougarske vlasti.

1912. godine započeo je studije na Mudroslovnom (filozofskom) fakultetu Kraljevskog sveučilišta u Zagrebu, a dalje školovanje nastavlja u Beču, a potom u Krakovu gde ga zatiče i Prvi svetski rat.

Po izbijanju rata vraća se u zemlju, gde ga odmah po dolasku u Split, austrijska policija hapsi i odvodi u šibensku, a potom u mariborsku tamnicu u kojoj će, kao politički zatvorenik, ostati sve do marta 1915. godine. Među zidovima tamnice, Andrić intenzivno piše, a po izlasku sa robije, ondašnje vlasti određuju mu kućni pritvor u kojem ostaje do leta 1917. godine.

Već 1920. godine počinje njegova diplomatska karijera, kada prvo biva postavljen za činovnika u poslanstvu u Vatikanu, a potom radi i kao diplomata u konzulatima u Bukureštu, Trstu i Gracu. U to vreme je objavio i zbirku pesama u prozi „Nemiri“, pripovetke „Ćorkan i Švabica“, „Mustafa Madžar“, „Ljubav u kasabi“.

Juna 1924. godine doktorira u Gracu sa temom „Razvoj duhovnog života u Bosni pod uticajem turske vladavine“.

Od 1927. godine radi u konzulatima u Marseju i Parizu, pa u poslanstvu u Madridu i kasnije kao sekretar stalne delegacije Kraljevine Jugoslavije pri Društvu naroda u Ženevi. U to vreme objavljuje i prvi deo triptiha „Jelena, žena koje nema“.

U periodu između Prvog i Drugog svetskog rata nalazio se na funkciji opunomoćenog ministra i izvanrednog poslanika vlade u Berlinu. Po izbijanju II svetskog rata, zbog neslaganja sa vlastima podnosi ostavku na mesto ambasadora i vraća se u Beograd. Za vreme rata živi povučeno u svom stanu, na Zelenom vencu, ne dozvoljavajući bilo kakvo štampanje i objavljivanje svojih dela. U isto vreme piše najbolja dela koja će kasnije doživeti svetsku slavu.

26. oktobra 1961. godine dodeljena mu je Nobelova nagrada za književnost, za roman „Na Drini ćuprija“. Treba naglasiti da je Andrić jedini umetnik sa ovih prostora koji je dobio ovu nagradu, koja mu u potpunosti i pripada.

Andrić je umro 13. marta 1975. godine u Beogradu.

Divna Milošević

[Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported](#)

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
 - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
 - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
 - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.